

Ada Biedrzyńska, Nasza cisza

piję kawę w kubku twoim
milczeliśmy w tym pokoju
teraz cisza jest tu ze mną znów
niepotrzebne były słowa
oczy mają swą rozmowę
która może obyć się bez słów

Ref: czy można się odnaleźć w ciszy
nie wiem
nie umiem dłużej milczeć już
bez ciebie
w tej ciszy nie ma nic
w tej ciszy nie ma nic

piję kawę w kubku twoim
wszystko zgasło prócz spokoju
który wieczór przyniósł mi na próg
jak zapomnieć że tu byłeś
że coś kiedyś się skończyło
jak kot cisza łasi się do nóg

Ref: czy można się odnaleźć w ciszy
nie wiem
nie umiem dłużej milczeć już
bez ciebie
w tej ciszy nie ma nic
w tej ciszy nie ma nic
czy ma marzenie własny dźwięk
ja nie wiem
mogłabym wiatrem rzeką być
być drzewem
i usłyszała ciebie bym
i usłyszała ciebie bym
i usłyszałabym

Jeśli kiedyś cię usłyszę
jeśli kiedyś zniknie cisza
jeśli kiedyś wróci do nas śmiech
znowu zaparzymy kawę
znowu wrócą wszystkie sprawy
które mogą obyć się bez słów

Ref: czy można się odnaleźć w ciszy
nie wiem
nie umiem dłużej milczeć już
bez ciebie
w tej ciszy nie ma nic
w tej ciszy nie ma nic
czy ma marzenie własny dźwięk
ja nie wiem
mogłabym wiatrem rzeką być
być drzewem
i usłyszała ciebie bym
i usłyszała ciebie bym
i usłyszałabym